

સલામી સવારની..

ગુંડા કડે ગેલ જેલમાં, મુકત જેમ ફરે છે કોણ? તરે એના ટેકાથી કડક પગલાં ભરે છે કોણ? ચરે બાપનું કોષ સમજી, ગિર્દોષ મરે છે કોણ? અંતકીને પણ પંખાળે, કાચદાથી ડરે છે કોણ? (ગુનાઇતો ને રાજકીય રક્ષણ)

પરિવર્તન?! શ્રી ડી ની ટ્રીક
લાગ્યા છતાં ફળ - ને સફળ હેટ્રીક -
ને નમ્યા નમો... ને અભિનંદન..

(રાષ્ટ્રીય નેતાની નમ્રતા..) (અભૂતપૂર્વ વિરાટ વિજય)

ચિંતન

બ્રાહ્મણ ગણકા વેશ્યાં સારેમયાથ કુલુલુ: ।
દષ્ટેષ્વન્વેયુ કુચ્યન્તિ ન જને તસ્ય કારણમ્ ॥

‘બ્રાહ્મણો, વેશ્યાઓ, કુલુલુ અને મરઘાં એટલાં બીજાં, કોઈ અજણાંને જોતાં જ કારણ વિના કુલુલુ - ગુસ્સે થઈ જાય છે એના પાછળનું સ્વભાવ જ છે એ કોઈ જાણતું નથી.’

બ્રાહ્મણ-વિદ્વાન કોઈ-પંડિત કોઈ-કર્મકાંડનો જાણકાર હોય, પવિત્ર-અપવિત્રની રીતી-નીતિનો જાણકાર હોય એટલી સમજને કારણે કોઈ ગિર્દોષ રીતે પણ જરા જેટલી ભૂલ કરે તો બ્રાહ્મણ ગુસ્સે થઈ જાય છે.

જોષી-વેશ્યોત્તી ગ્રહોની સાથે અને પોતાના હાલના જાણકાર હોય છે તેથી અસહ્ય પરિસ્થિતિમાં વાત વાતમાં ગુસ્સે થઈ જાય છે.

વેશ્યાની સાથે બંધનમાં જોડાયેલી જ હોય છે તેમ છતાં પોતાનો સ્વભાવ અને સારિય સુધ્ધ છે એવું ચિત્ર ઉપસાવવા કોઈ અજણાંને જોઈને તરત જ ઉત્કેષ્ટિત ગુસ્સે થઈ જાય છે.

કુલુલુ-મરઘાં પાસેથી કોઈને કંઈ જ લઈ લેવાનું હોય, પણ એ લોકોએ પોતાની નક્કી કરેલી કાલ્પનિક સીમા-મર્યાદામાં કોઈ ગિર્દોષ ગામ-ભાઈથી કે અજણું કુલુલુ-ગાયેડું કે માણસ પેટી જાય તો પણ વિના કારણ કટરાય છે અને પોતાનો વિરોધ નોંધવાના સહેજ પણ ભૂલકાટ તો કરે જ છે. આમ બ્રાહ્મણ, જોષી, વેશ્યા, કુલુલુ અને મરઘાં કારણ વિના ગુસ્સે થતાં હોય છે.

સુવિચાર

- આપણે જેમ જેમ જીવનમાં પ્રગતિ કરતાં જઈએ તેમ તેમ આપણને આપણી મર્યાદાઓનો પણ ઓગળાવવાનો પણ ખ્યાલ આવતો જાય છે - **કોઈ**
- ઓગળાવે તે પહેલાં કહવા માટે પણ ઓગળાવવાની પ્રાપ્તિ આવશ્યક છે - **નેપોલિયન**
- સામાન્ય કામ પણ બુદ્ધિપૂર્વક અને રીતરીત કરવાથી જ ‘ઓગળાવ’ સાબિત થાય છે - **સ્વામી રામાનંદ**
- આપણી ‘ઓગળાવ’ દુર્ગતિમાં દેખ ઉત્પન્ન કરે છે પણ સર્જનમાં સદ્ભાવ - **ફ્રિડરિચ**
- ‘ઓગળાવ’ રીતે અને ‘ઓગળાવ’ પ્રમાણે વ્યતીત કરવાં જીવનમાં વર્ષો ઉમરથી નહીં કાર્યથી-કર્મના ધોરણે મપાયાં જોઈએ - **વેલીકન**
- માણસના વાણી અને વર્તનથી જ તેની ‘ઓગળાવ’ નો અંદાજ આવી જાય છે - **એસ. ભાસ્કર**
- તમને જે કંઈ જોઈએ તે તમારી ‘ઓગળાવ’થી પ્રાપ્ત કરો, બળ, દબાવ કે તલવારથી નહીં - **સેકસપિયર**

બોધ કથા

જીવનમાં દોડદોડ, નોકરી-દંધા અને સ્વાર્થમાં, સંબંધો એટલા બધા સંકુલિત થઈ ગયા છે પોતાના નજીકના સ્નેહી-સંબંધીને પણ આપવા માટે આપણી પાસે સમય નથી. એક ‘સ્મિત’ની ભૂલ કે બે શબ્દ પ્રેમના પણ નથી પહોંચાણે એક છત નીચે કે આસપાસમાં રહેતાં સ્નેહીઓના હૃદય-મન ઊંચા જ રહે છે... પ્રેમ-દુઃખ-વાતસલ્યને અભાવે સ્વભાવ અડાડા-ભૂખા અને નિરાશ થઈ જાય છે.

કલકત્તા નજીકના એક ગામડામાં, એક ગિવૃત્ત સૈનિક સુવાન રહેતો હતો. તેનો સ્વભાવ મૂળ ઉંચા થઈ ગયો હતો. એકલો-અડોલ અને નિમારીથી વધારે કડક થઈ ગયો હતો. મૂંઝડી ગંદાતી હતી. અડોલપણને તેના ઉંચા સ્વભાવને કારણે કોઈ તેની નજીક તો જુ - બીલાવતાં પણ નહીં.

એકવાર મધર ટેકેસા લ્યાં આવાં. સુવાન વિશે જાણ્યું. સુવાનના વિરોધ છતાં એની મૂંઝડી સાફ કરી, ફૂલ લાવ્યાં. સુંદર લેખ્યું હતો તે પણ પેટાવ્યો. સતત ત્રણ-ચાર દિવસ આવાં અને સુવાન સાથે પસાળે વાતો કરતાં.

સુવાનને પણ પ્રેમ ભીના બે શબ્દોની હૂંફ મળતાં સ્વભાવમાં થોડો ફેર પડ્યો. મધરે લાગ બેઠું પૂછ્યું, તું મૂંઝડી ગઈ કેમ રાખતો હતો? આલો સુંદર લેખ્યું હતો છતાં અંધારામાં કેમ રહેતો હતો?

સુવાન કહે, મને જોવા-મળવા કે વાતો કરવા કોઈ આવતું જ નો’તું. તમે પ્રથમવાર આવાં. મારી જિંદગીમાં તમે જે જાણે પ્રથમવાર દિવો પ્રકટાવ્યો છે.

સર્જનાત્મકતાના શિખરે સાહિત્ય, નાટ્ય અને પત્રકારત્વનો અનોખો સંગમ... ક્યારેક તો મળી જૂઓ આ મહાનુભાવોને...

સર્જક સેતુ

સુકલકડી શરીર છતાં અંદરની અબકેભાઈ સભર માનવી, મમળું હાસ્ય જેના હોઠ પર રમતું સૌંદર્ય તમે જોઈ શકો. જીવનનો તાગ મેળવા માટે અથાગ પુરુષાર્થ બનીને સતત સંઘર્ષરત એવો એક સર્જક આંખોમાં અજોષો અને અભાવ લઈ કરતો એક એવો કલાકાર જે પોતાના સર્જક દ્વારા કોઈ એવું મર્મસભર સંવેદન લઈને આવે છે ત્યારે પોતાની વૈવિધ્યસભર સર્જનો દ્વારા દેશકાળ કે ભાષાની તમામ સરહદો ઓળંગી આગળ નીકળી જાય છે કારણ કે, તેણે ગુજરાતી, હિંદી, સંસ્કૃત અને અંગ્રેજી એમ ચાર ભાષાના શબ્દોને અવળી ઢિપિમાં લખવાની કળાને હસ્તસિધ્ધ કરી છે. અને અશરો પણ મોતીના દાણા જેવા કાંઠે છે, તમે તેને ઓળખી તો ગયા જ હશો, છતાં હૈયે હોય ને હોઈ નામ ન આવતું હોય તો લ્યો હું જ કહી દઉં, હાં, હું તમને ડાં. કનૈયાલાલ ભટ્ટની વાત કરી રહ્યો છું.

આ ડાં. કનૈયાલાલ ભટ્ટ આજે ગુજરાતમાં છે પરંતુ જો વંડન કે અમેરિકામાં હોત તો તેમની ગણના ત્યાંના ટોચના વ્યક્તિઓમાં થતી હોત. કારણ કે તેઓ હાલ ૧૮ કલાક કાર્ય કરે છે. રાત્રે ચારથી પાંચ કલાક સુએ છે. દરરોજ રાત્રે બે વાગ્યા સુધી જાગી ઈન્ટરનેટની દુનિયામાં, સાહિત્યની દુનિયામાં ક્યારેય ક્વિની કલ્પનાની દુનિયામાં વિરહતા હોય છે.

પત્રકારત્વ ભેતે તેઓ ભાવનગર યુનિવર્સિટીમાં ફર્સ્ટ ક્લાસ સાથે ડિપ્લોના ઈન જર્નાલિઝમનું ભણ્યા છે. છેલ્લા વીસ વર્ષથી ‘સર્વે ટુ સર્વે’ સામાજિકના તંત્રી તરીકે કાર્યરત છે, તેઓ એક આખું આખબાર સંભાળી શકે તેવી ક્ષમતા ધરાવે છે. સમાચારોની યોગ્યતા, તેનાં શિર્ષકો, લે-આઉટ, ડિઝાઇન જેવી બાબતોનું ટેકનિકલ જ્ઞાન અને વર્તમાન પ્રવાહોમાં જૂનો મૂલ્યો, સંસ્કારોને જાળવીને નવાં પરિવર્તનો. નવાં આંધિયાંવો તથા નવાં મૂલ્યોને પણ એ સ્વીકારે છે. અને તેથી જ દેશની અનેક યુનિવર્સિટીઓમાંથી વ્યાખ્યાનો આપવા તેમને નિમંત્રણ મળે છે. ગોવા, આસામ, મદ્રાસ, મહારાષ્ટ્ર, મધ્યપ્રદેશ, રાજસ્થાન, કેરળ વિગેરે જગ્યાએ તેઓ વ્યાખ્યાન આપી ચૂક્યાં છે.

સાહિત્યનાં અનેક સ્વરૂપોમાં કલમ ચલાવી ચૂક્યાં સર્જક, કવિતા, નાટક, વાર્તા, વિવેચન, એકાંકી, અનુવાદ ભેતે અનેક સિધ્ધિઓ હાંસલ કર્યાં બાદ હાલમાં નવલકથા અને આત્મકથા પણ લખી રહ્યાં છે.

કોણ મને ગાંસડીએ બાંધે

કોણ ઉપણે ખળે?
થોડો પણ વરસાદ પડે ને વગડો આખો ઉધલે છે!
માણસ નામે ગ્રંથ મીઠો જે ક્યાં કદિએ ઉકલે છે?
ઝાડ એવું બોલો ત્યાં નો
લીલું વાદળ ઢળે !...
બહાર ભલે અકબંધ હાવે અંદર તૂટી ગયું છે
પ્રશ્ન માત્ર પાણીનો નથી મન જ પૂટી ગયું છે
ક્યાં જઈએ, કોને જઈ કહીએ?
દવ ડુંગરમાં મળે...

પ્રહાર વૃક્ષ છે!

કુદરતનું એક અણમોલ હા! નિખાર વૃક્ષ છે,
માનવીની જિંદગીનો પ્રાણધાર વૃક્ષ છે.
ચોમેર શોભી જૂઓ હરિયાળી લીલીછમમ,
સારીયે કાચનાતની બહાર વૃક્ષ છે.
સહીને અપાર યાતના ય છે અટલ સદા,
અર્પી બંધાને છાંય હા! ઉપકાર વૃક્ષ છે.
પગટાવી હેત-હુંકું જાણે વિશાળ આભ,
રૂપાનાં પશીનો મીઠો ટહુકાર વૃક્ષ છે.

સર્જકો અને ભાવકો વચ્ચેનો સેતુ ‘શબ્દ સેતુ’

સંપાદકો : નટવર હેડાઈ / મૂળજીભાઈ પરમાર ‘દઈ’

આ સર્જકની એક ખાસિયત એ છે કે તે સારા ચિત્રકાર પણ છે. ખૂબ જ મોટા મોટા પેરિન્ટિંગસ તેમણે બનાવેલા છે. જે તેમના કાંગ્રાફાના મકાનમાં છે. તો વળી, સંગીતની કોઈ પણ પ્રકારની તાલીમ લીધા વિના તેઓ વાંસળી પણ સરસ વગાડી શકે છે. એ કદાચ તેમના નામના પ્રભાવને કારણે વારસામાં મળ્યું હોય એમ લાગે છે.

અનેક સંસ્થાઓ સાથે એક યા બીજી રીતે સંકળાયેલાં આ સર્જક રાષ્ટ્રીય સ્તરે હિન્દી પ્રચાર કાર્ય સાથે જોડાયેલી સંસ્થા ‘અભિલ ભારતીય હિન્દી પ્રચાર પરિષદ’ના અધ્યક્ષ છે. એ જ રીતે કલા, સંસ્કૃતિભેદે પણ ‘સાબરકાંઠા જિલ્લા સાંસ્કૃતિક કલા મંડળ’ના અધ્યક્ષ, ચિત્રકારાઈ અકાદમી કાંગ્રાફા મંત્રી, ‘સાબર સાહિત્ય સભા’ના સંયોજક તરીકે પણ સક્રીય સેવાઓ આપે છે. દિલ્હી કેન્દ્રીય હિન્દી નિદેશાલય દ્વારા તેમણે ‘ગુજરાતી-હિન્દી શબ્દકોશ’નું સંપાદન-નિર્માણ કાર્ય પાંચ વર્ષ સુધી કર્યું છે. અને ભારતીય ભાષા કોશમાં પણ ગુજરાતીના તજજ્ઞ તરીકે કામગીરી કરી છે. તેમનાં એક હાસ્યના પુસ્તકને ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમીનું વર્ષ ૨૦૦૮નું પારિતોષિક મળેલું છે. વળી કવિતા, નાટક અને વાર્તા ભેતે રાજ્યકક્ષાના આઠ તથા યુનિવર્સિટી - પ્રાદેશિક અને જિલ્લા કક્ષાના ૩૫ જેટલાં પુસ્તકોને એવોર્ડસ મળેલા છે.

ગુજરાત અને ભારત સરકાર દ્વારા યોજાતી ગુજરાતી - હિન્દી સાહિત્ય શિબિરોમાં તેઓ માર્ગદર્શક, વિશેષજ્ઞ, નિષ્ણાંધક તરીકે છેલ્લા વીસ વર્ષથી કાર્યરત છે. તેમજ વિવિધ સંમેલનો, અધિવેશનોમાં તેમણે વ્યાખ્યાનો આપેલાં છે તેમજ શોધપત્રો પ્રસ્તુત કર્યાં છે. સાહિત્યિક તેમજ સાંસ્કૃતિક સમારોહોનું આયોજન સંચાલન પણ તેઓ સફળતા પૂર્વક કરી જાણે છે. તેમણે ત્રણેક વર્ષ પહેલાં હિંમતનગરમાં ‘સાબર સાહિત્ય સભા’ દ્વારા એકલા હાથે એક સાથે ૨૩ પુસ્તકોનો ભવ્ય વિમોચન સમારોહ સફળતા પૂર્વક યોજ્યો હતો. ડાં. ભટ્ટની ખાસિયત એ છે કે તે કોમ્પ્યુટરનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન ધરાવે છે. ફોટોશોપ ડિઝાઇનિંગના એ માસ્ટર છે. કોમ્પ્યુટરનું તેમનું કિએટીવ વર્ક જોવા માણવા જેવું છે. પુસ્તકોના અદ્ભુત ટાઇટલો અને લે-આઉટ કરવામાં ડિઝાઇન કરવામાં તેઓ માહેર છે. તેમની ઈચ્છા ગુજરાતી ભાષાને વૈશ્વિક સ્તરે લઈ જવાની છે. યુવા પેઢીને આ સર્જક એક માર્ગદર્શન તરીકે કલમ દ્વારા નવો રાહ ચીંધે છે. તેઓ એવા સાહિત્યનું સર્જન કરવા માંગે છે અને એવું અભ્યાર શરૂ કરવામાં માંગે છે. જે વૈશ્વિક સ્તરે સુધી ફેલાય. તે માટેનો અડગ નિશ્ચાસ અને નિષ્ઠાના દર્શન આપણને તેમના વ્યક્તિત્વમાં થયા વિના રહેતાં નથી. તેઓ જેને મિત્ર તરીકે મળે તે ધન્યાતા અનુભવે તો કંઈ નવીનતા જેવું ન ગણાય.

નવાં છે દુ:ખો આ દુ:ખાવે દુ:ખાવે

સઘાં છે દુ:ખો આ લગાવે લગાવે
તુમ્હારી નવી છે પડાવે પડાવે
પ્રજ્ઞથી જિગરની તરસ ખૂબ લાંબી
મળ્યું મુગજળ ત્યાં તળાવે તળાવે
કહે છે બધાં છે વિભુ એક જ તોયે
મિથ્યા જિંદગી ગઈ નમાવે નમાવે
ફરી જિંદગીમાં મળ્યો ધ્રુવ તારક
અડગ રહ્યા દરેક ધાવે જ ધાવે
તને જિંદગી શોધતો જિંદગીભર
અમર મોત ધાતું ધરાવે ધરાવે
હજી જાગતાં કેમ ‘ઈશત’ તમે તો
કરૂણા તિમિરને હટાવે હટાવે

વૃક્ષો તેથી ગમતાં

ના નમે છે માણસ, વૃક્ષો ડાળે ડાળે નમાતાં,
નિયતિ તારા બાગ બગીચે વૃક્ષો તેથી ગમતાં.
માણસ આડો અવળો ચાલી, અવળાં કામો કરતો;
ફળ ફૂલ આપી હસતાં રહેતા, વૃક્ષો તેથી ગમતાં.
વાયુ નાખે વીજળી ડૂંગો, પર્ણાં ફરકર થાતાં;
તડકો વેદી છાંયો આપે, વૃક્ષો તેથી ગમતાં.
ભર ચોમાસે પવળી પોતે, છત્રી થઈને ઊભાં;
જીવ માત્રની છત્ર છાયા એ, વૃક્ષો તેથી ગમતાં.
અંગારવાયુ પોતે લઈને, પ્રાણ વાયુને છોડે;
સ્વાસ્થ્ય અમીરસ યાલો છે એ, વૃક્ષો તેથી ગમતાં.

મન મૂકી આવો...

કોઈ મને મૂકી આવો એવા સૂણે
જ્યાં માટી જેવું મળે!
ઊંડા ચીરા હોય ચાસના તોય ખેતરને
લેણું ખાતર હળે!
નીંધલાના ખેતરની મધમધ ફોર લઈ કોને ઊંડે છે
કોઈ અચાનક ઊંધમાં આવી ઘડેના પૂળા ઝૂરે છે

એક વિશિષ્ટ રાજકીય પક્ષ : K.B.D (કોના બાપની દિવાળી) નો ઉદય... તેનું ઘોષણાપત્ર

ક્રાંતિભાઈ કોંજળીવાળા. અમારા મંડળીના સભ્ય. લોકો તેને તુક્કાભાઈ તરીકે જ ઓળખે. તેના મનમાં અવારનવાર નવા નવા તુક્કાઓ ઊઠે. હમણાં હમણાં તેમનાં મનમાં નવાં સોલો પડ્યો છે. આપણે એક પોલિટિકલ પાર્ટી સ્થાપવી. કારણકે યુ? તો કહે, ‘હમણાં’ ક’ વાળાં જોરમાં છે. કેળુખાયા. કનુભાઈ કલસરિયા ને કેજરીવાળાં.

સૌથી પાર્ટી ચાલી. તો ક્રાંતિ કોંજરીવાળાની પણ ચાલે. આપણને કોણ ઓળખે એમ ન માનવું. છાપામાં નામ આવે કે ઓળખાણ થતી જાય. ક્રાંતિભાઈએ તો આ પાર્ટીનું નામ પણ ‘ક’ પરથી જ પસંદ કર્યું છે. પાર્ટીનું નામ છે. કે.બી.ડી. K.B.D = (કોના બાપની દિવાળી).

આ પાર્ટી માટેનું ઘોષણાપત્ર ઘડવનું કામ અમને જ સોંપાયું. ક્રાંતિભાઈ માને છે કે માત્ર ઘોષણાપત્રના આધારે જ ચૂંટણી જીતી જવાય. ઘોષણાપત્ર એવું હોવું જોઈએ જે વાંચીને લોકો મત આપવા દોડતાં આવે. ભાષણો... રેલીઓ... તથા નેતાઓના બકાટ કરતાં ઘોષણાપત્રની અસર વાસ્તવિક રૂપે પડે છે. ભગવાન શ્રીકૃષ્ણના સુદર્શન ચક્ર જેમ તે ચારે તરફ ફરી વળવું જોઈએ. ધર-ધર જેમ તે ચારે ફરી વળવું જોઈએ. ધર-ધર ઘોષણાપત્રનો પાઠ થાય. વારંવાર ગાન સાથે રજૂ થાય. તો તેની અસર પડવાની’.

ક્રાંતિભાઈની આ વાત અમારે ગળીશી જેમ ઉતરી ગઈ. એમ બીડું ઝડપી લીધું. અથાગ - મહેનતના અંતે આ ઘોષણાપત્ર તૈયાર થયું છે. આ તો માત્ર તેની આશી ઝડક છે. પૂર્ણ પત્ર તો પાર્ટીના મેમ્બર થનારને પ્રથમ મળશે... તો વાંચો અમારી પાર્ટી... K.B.D. ‘કોના બાપની દિવાળી’નું વિશિષ્ટ ઘોષણાપત્ર...

- કે.બી.ડી. પાર્ટીનું ઘોષણાપત્ર**
- આ ઘોષણાપત્ર બે વિભાગમાં છે. ધારાસભ્યો - સાંસદો માટે તથા સામાન્ય જનતા માટે.
- ‘અ’ વિભાગ - ધારાસભ્યો - સાંસદો માટે ફક્ત...**
- જો કે.બી.ડી. (કોના બાપની દિવાળી) પાર્ટી સત્તા પર આવશે તો... તે વચન આપે છે કે...
- (૧) દરેક સભ્યશ્રીને પાંચ ગુન્હા મુક્તિ આપવામાં આવશે.
  - (૨) દરેક સભ્યશ્રીને પરવાના વિનાની રિવોલ્વર રાખવાનો ને જાહેર જનતા સામે તાકવાનો હક્ક મળશે.
  - (૩) સભ્યોને જે આવાસો ફાળવવામાં આવ્યાં હોય તે ભેટ ગણાશે. સરકાર ખાલી નહીં કરાવી શકે. સંતાનોને વારસામાં આપી જવાશે.
  - (૪) રાજ્યોના પાટનગરમાં દરેક સભ્યને ૪૦૦ ચો.મી.નાં પ્લોટ તથા તેમાં પાંચ રૂમનું મકાન બાંધી આપવામાં આવશે...
  - (૫) દરેક સભ્ય પોતે ઈચ્છે તેટલો પગાર તથા ભથ્થાં લઈ શકશે. તે માટે ધારાગૃહોમાં હાજર રહેવાની જરૂર નથી.
  - (૬) સભ્યશ્રીની નિવૃત્તિ કે નિધન પછી તેનો એક વારસદાર આપોઆપ તેની જગ્યા લઈ લેશે... તેને ચૂંટાવાની જરૂર નથી. સભ્યપદ વંશ-પરંપરાગત જાળવી શકાશે...
  - (૭) સભ્યશ્રીના પત્ની - પુત્ર - પુત્રી તથા જમાઈ વિશિષ્ટ દરજ્જા ધરાવતાં નાગરિકો ગણાશે. જો તેઓ કોઈ નાની મોટી ચૂંટણીમાં ઊભાં રહે તો ભીન-હરિક ચૂંટાવાનો અધિકાર ભોગવશે...
  - (૮) સભ્યશ્રીઓ પોતાના અથવા તેઓનાં કુટુંબીજનોના નાનામાં નાના રોજ માટે સરકારી ખર્ચે વિદેશોમાં જઈ સારવાર લઈ શકશે. સારવાર

કલાક્ષિકા
- અનંત ન. વ્યાસ

- માટે એછામાં એછી બે વ્યક્તિને સાથે લઈ જઈ શકાશે.
- (૮) ચૂંટણીપંચ સમક્ષ પોતાની મિલકત જાહેર કર્યાં પછી સરકારી કોઈ પણ સભ્યની આવક કે મિલકત અંગે ક્યાંય તપાસ નહિ કરાવે.
- (૧૦) સભ્યશ્રી પોતાની વધારી ગેરકાયદે મિલકતને કોઈ પણ દેશની બેંકમાં જમા કરાવી શકશે. આ માટે ત્રણ દેશો તથા બેંકોની પસંદગી કરવાની સભ્યોને છૂટ રહેશે...
- (૧૧) સભ્યશ્રીનો કાફલો પસાર થાય ત્યારે વાહન-વ્યવહાર બે કલાક માટે બંધ રાખવો ફરજિયાત બનાવશે.
- (૧૨) સભ્યશ્રીની ગાર્ડીને ઓવરટેક કરવી તે મોટો ગુન્હો ગણાશે. તે માટે પાંચ વર્ષની સજા થઈ શકશે... માત્ર શબ-વાહીની આવી છૂટ મળશે.
- (૧૩) સભ્યશ્રીઓનાં સંતાનોનો વિદેશમાં અભ્યાસનો તમામ ખર્ચ સરકાર ભોગવશે. અભ્યાસને નામે વિદેશોમાં અમડી પાછા આવનાર નબીરાઓ ઉચ્ચ સ્થાનની નોકરી મેળવવા પાત્ર ગણાશે.
- (૧૪) દરેક સભ્યશ્રીને બે ગાર્ડી પુરી પાડવામાં આવશે. તેમાં લકઝરી કાર પોતાના માટે તથા ‘શાકભાજી ટ્રાવેલ્સ’ બાળ-ગોપાલને ફરવા માટે અપાશે. આનો ખર્ચ સરકાર ભોગવશે.
- (૧૫) દરેક સભ્યશ્રીને તમામ ટેક્સ ભરવામાંથી આજીવન મુક્તિ આપવામાં આવશે.
- (૧૬) જે સભ્યશ્રી સમાજગૃહને વારંવાર ખોરવી નાખે તેને વીર - સાંસદનો ઈલકા અપાશે.
- (૧૭) દરેક સભ્યશ્રી પોતાની ગાર્ડી પર P.P.I.P. નું પાટિયું લગાવશે. (પુઅર પર્સન ઓફ ઈન્ડિયન રિપબ્લિક)
- ‘બ’ વિભાગ - જનતા માટે**
- (૧૮) રાષ્ટ્રના તમામ કુટુંબોને એક સો ચોરસ મીટર જમીન મફત આપવામાં આવશે.
- (૧૯) સરકાર જીવન - જરૂરી વસ્તુઓના ભાવ નીચા બાંધશે. તે ભાવે વસ્તુ મેળવવાની જવાબદારી નાગરિકની રહેશે.
- (૨૦) સરકાર પેટ્રોલ અને ડીઝલના ભાવમાં વરસમાં બે વખત ઘટાડો કરશે - ઘટાડો ૨.૫% જેટલો હશે.
- (૨૧) દરેક શહેર તથા ગામડામાં ‘બાપની દુકાન’ નામે દુકાન ખોલાશે તેમાં સરકારી ભાવે વસ્તુ હશે તો મળશે.
- (૨૨) વીજ-ચોરીના નામે પ્રજાને કરાતી હેરાનગતિ પર પ્રતિબંધ મુકાશે. દરેક કુટુંબને ૨૫ યુનિટ મફત વાપરવા અપાશે.
- (૨૩) ધાર્મિક ઉત્સવોની ઉજવણીમાં સમયનું કોઈ નિયંત્રણ નહીં હોય. રસિયા સારી રાત રમી શકશે.
- (૨૪) અનામત અંગે સરકાર ઉદારનીતિ અપનાવશે. વાણિયા, શ્રાહ્મણ, પટેલ, શત્રિયો - સૌને અનામતનો લાભ મળશે.
- (૨૫) દબાણના નામે નાના-વેપારી, લારી-ગલ્લા તથા પાથરણાવાળા, શાકભાજી વાળા - કોઈને હેરાન નહિ કરાય, સરકારી જમીન પર ધંધાદારી કે ધરધણી ફાવે તેવું દબાણ કરી શકશે. ધંધો ચાલવો જોઈએ તેમ સરકાર માનશે.
- (૨૬) જમીન તંદુરસ્તી જળવાય તે માટે ‘દવા કરે તે ડોક્ટર’ તેવી નીતિ અપનાવાશે. બોગસ ડોક્ટર નહિ રહે.

(અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

રમતવીરોને રમતમાં આંતરરાષ્ટ્રીય ધોરણો અને તેને આંબવાના રીતરસ્તા અંગે યોગ્ય માર્ગદર્શન આપવું જરૂરી છે...

રમત-ગમત, કવાયત, વ્યાયામ, વર્જન સ્પર્ધા અને નવનવા સાહસ એ માનવ જીવનના અવિભાજ્ય અંગ સમાન છે. પ્રાચીન ભારતનાં લગ્નો પણ સૂરવીરતા યકારીને એટલે કે સ્વયંવર રચીને થતા. પ્રાચીન ગ્રીસમાં ‘gladiators’ શૂર-સૂભટોની ખૂનખાર રમતો યોજાતી ત્યારે રમત-ગમત અને વ્યાયામ જીવનની તાલિમનો અત્યંત અગત્યનો હિસ્સો ગણાતા. રમતો અને વ્યાયામ શારીરિક ધડતરની સાથે સાથે વ્યક્તિનું માનસિક ધડતર પણ કરે છે. રમતો અને વ્યાયામ વ્યક્તિના આંતરિક આવેગોને કેળવે છે. રમતવીર શાંત, સમજી, વિચારશીલ, વિનયી અને સમતુલન હોય છે તેવી જ ગ્રીક સિંતક એરીસ્ટોટલે કહ્યું છે : ‘Sound mind in sound body.’ જે સમાજમાં સ્વસ્થ, સાહસિક, પરાક્રમી અને ધ્યેય નિષ્ઠ-ખમીરવંતા યુવાધન પેદા કરવા, વિશ્વના બધા જ સમુદાયોમાં ભિન્ન-ભિન્ન રમતો અને વ્યાયામની પ્રવૃત્તિ પેદા કરવામાં આવે છે. આ રમતોમાં પ્રાણ પુરવા, જોમ વધારવા, વિશ્વમાં ભાતુભાવ વધારવા પ્રત્યેક યાર વર્ષે વિશ્વની રમતગમત સ્પર્ધાઓનું આયોજન કરવામાં આવે છે, જે વિશ્વ ઓલિમ્પિકના નામથી જાણીતી છે.

ગત જુલાઈ ૨૭મી ઓગસ્ટ ૧૨ (૨૦૧૨) દરમિયાન લંડન ખાતે આવી, વિશ્વની ૨૭મી ઓલિમ્પિક રમત સ્પર્ધાઓ યોજાઈ ગઈ. ભારતનાં ૮૦ સ્પર્ધકોએ આ સ્પર્ધામાં ભાગ લીધો હતો. તેમાંથી કેવળ છ સ્પર્ધકો જ ચંદ્ર વિજેતા થઈ શક્યા. આ છ ચંદ્રકમાં બે રજત અને ચાર કાસ્ય ચંદ્રક છે. આપણો એક પણ રમતવીર સુવર્ણચંદ્રક જીતી શક્યો નહિ. ભારતની ૧૨૫ કરોડની વસ્તી અને વિશાળ કરોડની વસ્તી અને વિશાળ દેશનું ૩૧, ૬૬, ૪૧૪ના ચોરસ કિ.મી. ક્ષેત્રફળને જરૂરમાં રાખવા ઓલિમ્પિક સ્પર્ધામાં ભારતે કરેલા દેખાવ ખૂબ જ નિરાશાપૂર્ણ કહેવાય.

યુવાનો અને રમત-ગમત...

વિસંગતીની વાત તો એ છે કે ભારત કરતા બધી રીતે નાના અને અલ્પ વિકસિત દેશો ઈથોપિયા, કેન્યા, યુગાન્ડાએ પણ નોંધ પાત્ર વિજય મેળવ્યા છે. જ્યારે કેરેબિયન સમુદ્રમાં આવેલા (નાના ટાપુ) તદન નાના જમ્કાઈ દેશે પણ ચાર સુવર્ણ ચંદ્રક જીતી લીધા છે. ચીન અને ભારત વચ્ચે રાજકીય, ભોગોલિક અને જીવનશૈલીમાં ઘણા સામ્ય હોવા છતાં ચીનને ભારત કરતા છ વર્ષ પછી સ્વતંત્રતા મળી છતાં તેમજ તે ભારત કરતાં ઘણું મોટું ઓલિમ્પિકમાં જોડાવું હોવા છતાં ચીન આ સ્પર્ધામાં ૮૦ ચંદ્રકો જીતીને વિશ્વમાં બીજા ક્રમાંકે આવ્યું છે.

ખેલ ભેતે ભારતનું આટલી હદે ધોવાણ-દુર્દેશા ગંભીર ચિંતન માગી લે છે. યુધ્ધો અને સ્પર્ધાઓ ઊંચા જુસ્સા અને પ્રબળ આત્મ-વિશ્વાસથી જીતવા હોય છે. કદાચ આપણા યુવાન રમતવીરોમાં જુસ્સો અને પ્રબળ આત્મવિશ્વાસનો અભાવ છે. રમતોમાં પ્રતિસ્પર્ધાને માત આપવાની પ્રબળ ઝંખના હોવી જ જોઈએ. આપણા યુવાન ખેલાડીઓમાં આવી Killing instict અથવા ‘winning instict’ વિકસ